

EN LILLE MUS OG DENS DØDELIGE UDLANDSFÆRD

Vi kunne ikke forstå, hvad der gik af kattene. De sværmede om den gamle og slidte blå fjeldræv som hvepse omkring honningkrukken. Vi var lige blevet installeret i Aleksej og Nadesjdas fine stue, hvor vi skulle bo en uges tid. Han professor i russisk sprog ved universitetet i Krasnodar – en by på godt 600.000 indbyggere, beliggende i det nordlige Kaukasus. Et par tusinde kilometer sydøst for Moskva. Og i et område, der også mere uofficielt kaldes Ruslands bløde underliv.

Men vi kunne som sagt ikke begribe, hvad i alverden der gik af de to katte i Nadesjdas fine stue. Hele tiden vendte de tilbage til tasken. Havde de mon nået allerede at strinte på den for på den måde at inddrage også den i deres territorium? Til sidst måtte vi simpelthen undersøge genstanden for deres intense interesse lidt nærmere. Stor var min overraskelse, da jeg i bunden af fjeldræven stak fingeren ned i en halvt opløst, halvt mumificeret lille markmus.

Det var i september måned i det herrens år 1993, og under indtryk af det tilstundende efterår havde den tilsyneladende i god tid taget den farefulde tur fra marken gennem et katterigt område for at finde et vinterhi i det værelse i Stevnstrup, hvor fjeldræven tilfældigvis befandt sig. Den endte sine dage i det buskads, som jeg fra 3. sal dumpede den ned i ved at vende bunden i vejret på tasken. Markmusen havde altså taget turen fra Stevnstrup mellem Randers og Langå til Kastrup, videre med fly til Skt. Petersborg og endelig herfra til Krasnodar – gennem adskillige sikkerhedstjek, forbi opmærksomme sikkerhedsøjne for at ende i Aleksej og Nadesjdas stadsstue. En lang tur for en lille mus, og den havde da også et eller andet sted på turen opgivet ånden.

Thomas Petersen
Univ.lektor emer.
Bøgebakken 69, Stevnstrup
8870 Langå